

görüştüğüm kişiler belli. Ben ne yemeklere çıkardım, ne kahvaltılara, sadece haftanın bir günü, cuma günü, bizim aynı dönem arkadaşlarımız bayanlar, çünkü çok büyük bir adliye olduğu için kendimiz orada kendi çapımızda kahvaltı yapardık, aşağı odama inerdim. Hiçbir yemeğe bile yani, kararlarımın hepsini kendim yazardım, kendim yazardım şeyde, İstanbul, diğer 11 Ağır Cezada, 2 Ağır Cezada. Yani ben gerçekten anlamlandıramıyorum, şey yapamıyorum, kendime yediremiyorum. Ha yani şu, bir hakime yapılacak en kötü şey, hadi sen bunlardan dolayı suçlusun deyip tutuklamak, cezaevine koymak ve hiçbir şey vermemek kendisine. Hiçbir şey yok, yani kimseye bir şey anlatamıyorsunuz. Bu diyorum ki yani yasal mevzuatlar bana lazım, savunma hazırlayacağım, yani ben hukuki bir şey yapacağım, hayır diyorlar 5 tane kitap hakkı var, bunları alamazsın, bunlar şey kitabı değil diyorum, yani okuma hikaye kitabı değil, o kitapları da kanunları da mesela erkek kardeşim getirmiş, onları da vermiyor, çünkü doğum günü, özel gün olması gerekiyormuş ve bulunduğum ortamı söyleyeyim 10 kişilik koğuşta 20 kişi kalıyoruz. Bir tane 2 yaşında bebek var, yerlerde yatıyor, bağılıyor, çağırıyor, vuruyor, yani o da yeni geldi. Bir tane hamile var 3,5 aylık, midesi bulamıyor, öğürüyor, kusuyor. Masa yok ki. Yani ben nerede oturup bunları yazacağım bilmiyorum. Yani bir insana, özellikle bir hakime, bir anneye, bir bayan hakime yapılabilecek en kötü şeyi ben şu an yaşıyorum. Ben zaten bunları, yani korkum, en büyük korkum, fobim başıma geldi ve bunları yaşıyorum. Ben yani şurada bile ayakta zor duruyorum şu anda. Dün sabah ben, yani kim dayanabilir? Hani erkek dayanıklılığıyla bayan dayanıklılığımı lütfen takdir edin.

BAŞKAN: Oturarak yapabilirsiniz, siz ayakta olduğunuz için savunmanızı bizim için bir mahsuru yok eğer rahatsızsanız.

Sanık Nalan Can: Yani hayır oturarak yapsam da aynı şey. Ben kendime saygısızlık etmek istemiyorum. Yani neyse usulüne uygun yapmak istiyorum her şeyi. Sabahleyin ben 7'de çıkarıldım, dolandırıldım, ben komik, gülüyorum, ben kendimi Sincan'da sanıyorum, Çorum'a gitmişim. Ne işim var benim Çorum'da? Sonra geliyorum böyle uyumadan o küçükçük şeyin içinde, ellerim kelepçeli böyle oturuyorum sıcaktan bunalanarak böyle geliyorum ve burada hadi bakalım kendini ifade et, anlat. Yani bu hukuk değil, bu adalet değil, bu hak değil, ben bu konuda kesinlikle herhangi en ufak bir suçumun olduğunu düşünmüyorum. Beni bu şekilde burada bulunmama sebep olan neyse. hangi